

Tu mu priniesli ochrnutého človeka, ktorý ležal na lôžku. (Mt 9, 2)

(Peter Šturák ml.) V živote svätcov, ktorí sa snažili strániť sveta, vidíme, že ľudia ich sami vyhľadávali. Chceli radu a pomoc. Takže aj tak žili v spoločenstve núdznych. Aj dnes môžeme vidieť mnohých ľudí, ktorí sa stránia sveta, no nie preto, aby počúvali Boží hlas. Skôr preto, aby nepočuli volanie druhých. Boja sa žiť v spoločenstve. Otravuje ich hlas iného. V dnešnom evanjeliu počúvame, ako ľudia plní viery prinášajú človeka, ktorý nemôže prísť sám. Je to obraz putovania spoločenstva do Božieho kráľovstva. Pre ich vieru sú mu odpustené hriechy a uzdravené nohy. Keby nebolo ochrnutého, nosiči by nemuseli Krista stretnúť, keby zase nebolo nosičov, nikdy by sa s ním nemusel stretnúť ochrnutý.

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)